

дите, чи нема въ Царьградъ да ся каратъ владыцы-те за Болгарски-те епархїи, и ще ги оставатъ на Болгаре-те (20).

Патріарха-тъ не се поручава за Болгарски владыцы, защото не му поноси да загубятъ Грещы-те Болгарски-те желтицы, но Болгаре-те сега нема что да се боятъ да предстанатъ предъ мусульмански-те министри, и сѣмья-тъ Султанъ, да го увѣрятъ, че тии и во война-та Русска и Грещка-та завѣра останаха вѣрни поддани на его Величество и сѣкой день показватъ своя-та преданность и покорность на Царь-атъ си, когото сега съ послѣднїа-тъ Хатишерифъ по много още обычатъ, защото видятъ, чи по сичка-та Европа нема таковъ покой и миръ, за което и не умолкнуватъ сѣкой день въ молитвы-те си да молятъ Бога да го съдържава здравъ и многолѣтєнъ за добро-то на сички-те му подданы. За общи работы требова колкото можете да проваждате челоувѣцы любородны и учены, за да не могатъ грещы-те да ги излжжаты, и да знаятъ какво да хортуватъ дѣто треба, и отъ Ваша страна не оставяйте да ся совѣтувате со съ други села и градове, защото може други да знаятъ чтото не знаемъ Мы. —”

На 1841 (Юлія 12) тѣ писали:

“ Не знаемъ какъ са доволни хѡра-та съ новыа-тъ Владыка, обѣщанїа-та му са чуваха голѣми, но ничто не видимъ, се е Грещка хитрость. — Треба да сме умни да не влезимъ въ сѣтите. — Доже не ни, чи Балгарско-то Евангелїе запретиша, това е отъ зависть да си не отворимъ очи-те, въ него нѣма нищо противно и лажливо. Инакъ немаше да го пускатъ въ Россїя, да го читатъ поддани-те Русси.

Нема ли нейде вече смыслящїи Балгаринъ, да каже правдата на Владыка! Това прави несогласїето. — Ако бѣха сѣ наедно щеха да иматъ Владыка когото щатъ, но сега той си играе съ нихъ. Владычки-те и

(20) Това обѣщанїе владыка-та го инакъ испълни, и то не отъ доброжеланїе а отъ корыстолюбїе. Защото, като излжа по-первы-тѣ села, каквото Габрово, Еленъ, Трѣвнѣж и Дрѣново, наедно съ Търново да съзвоятъ да ся покачи цѣнж-тж на даванны-тѣ за вѣщаванїе вулы отъ петъ на десетъ гроша, съ намѣренїе тѣзи петъ гроша да оставатъ за поддържанїе на училища-та въ тѣзи села които иматъ училища, а които нѣматъ да даватъ ужъ за търновски-тѣ училища, той введе този обичай во всичкж-тѣ епархїи, и събираше едно голѣмо количество пары, а даваше само нѣколко гроша за търновско-то грещко училище; но и тѣхъ прѣсташа да дава, като видѣ че искатъ да евездѣтъ българскїи языкъ и въ него.